

Мишљење о процени ризика корупције у одредбама Нацрта закона о уређењу простора и изградњи

Нацрт закона о уређењу простора и изградњи (у даљем тексту: Нацрт закона) припремило је Министарство грађевинарства и урбанизма.

I Општа процена ризика корупције

Предмет Нацрта закона је уређење услова и начина планирања простора, уређивање и коришћење грађевинског земљишта, пројектовање и изградња објеката, вршење надзора над применом одредаба закона и инспекцијски надзор, урбана комасација, као и друга питања од значаја за ову област.

Важност адекватног регулисања области планирања и изградње истакнута је у Националној стратегији за борбу против корупције у Републици Србији од 2013. до 2018. године и Акционом плану за њено спровођење.

Нацрт закона у великом броју случајева даје Влади, надлежном министру и локалним самоуправама овлашћења, која су често и преширока, за доношење подзаконских аката. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да Нацртом закона за већину подзаконских аката нису предвиђени рокови за њихово доношење, јасно је да би по предложеном решењу потпуна примена Нацрта закона била одложена на неодређено време, до доношења и ступања на снагу ових аката.

Појединим одредбама Нацрта закона штите се појединачни интереси, на штету јавног интереса. На пример, одредбама члана 192. прописано је да када је против коначног и извршног решења о грађевинској дозволи покренут управни спор, инвеститор може приступити грађењу, а уколико странка не успе у спору, инвеститор, који због тога није отпочео грађење, има право на накнаду штете и на изгубљену добит.

Одредбама Нацрта закона које се тичу конверзије права коришћења у право својине уз накнаду, накнада се дефинише као износ од 80% тржишне вредности грађевинског земљишта у моменту подношења захтева, обрачунате у складу са прописима којима се уређује порез на имовину, а лицима која плаћају накнаду омогућава се да у посебном судском поступку доказују да су трошкови прибављања права коришћења грађевинског земљишта износили више од 20% од тржишне вредности грађевинског земљишта. Одредбама Нацрта закона ни образложењем, није прецизирано на основу чега је накнада умањена баш за 20%, тако да је немогуће утврдити циљ наведених одредби. Поред тога, поједине одредбе које се односе на конверзију права коришћења у право својине уз накнаду су нејасне и непрецизне (члан 135.). Имајући у виду наведено, овде, такође, постоји опасност од повреде јавног интереса.

Поступак урбане комасације по одредбама важећег Закона о планирању и изградњи спроводио се у јавном интересу, када су испуњени предвиђени услови. Нацрт закона, са друге стране, не предвиђа утврђивање јавног интереса у поступку урбане комасације, већ предвиђа њено спровођење на подручју за које је донет план генералне регулације, односно план детаљне регулације. Поред наведеног, Нацртом закона нису предвиђени прецизни услови за проглашење комасационе масе, а одредбе о урбаној комасацији садрже и друге ризике корупције, што може довести до повреде јавног интереса.

II Процена ризика корупције у појединим одредбама Нацрта закона

Члан 42.

Одредбе овог члана односе се на израду просторних и урбанистичких планова. Ставом 2. предвиђено је да министар надлежан за послове просторног планирања ближе прописује услове, врсте и поступке добијања и одузимања лиценци за обављање послова просторног планирања. Сматрамо да је наведеном одредбом дато прешироко овлашћење надлежном министру, што представља ризик корупције. Препорука је да се услови, као и поступак добијања и одузимања лиценце уреди законом.

Члан 45.

Одредбе овог члана регулишу средства за израду планских докумената. Ставом 2. прописано је да министарство надлежно за послове просторног планирања, односно урбанизма може, на захтев јединице локалне самоуправе, да су/финансира израду појединих планских докумената. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер одредбама Нацрта закона нису прописани поступак и критеријуми финансирања планских докумената. Препорука је да се критеријуми и поступак финансирања израде планских докумената уреде законом.

Члан 52.

Одредбе овог члана односе се на програм за израду урбанистичких планова. Ставом 5. предвиђено је да се пре доношења одлуке о приступању изради урбанистичког плана може изградити студија изводљивости, избор урбанистичко-архитектонског решења јавним конкурсом и друге анализе, студије и пројекти којима се обавља провера оправданости планског решења. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није предвиђено у којим ситуацијама се израђују студија изводљивости, избор урбанистичко-архитектонског решења јавним конкурсом и друге анализе, студије и пројекат, па се на тај начин дају преширока дискрециона овлашћења органу који примењује закон.

Члан 64.

Одредбе овог члана односе се на комисију за просторне и урбанистичке планове јединице локалне самоуправе. Ставом 6. предвиђено је да се број чланова комисије, начин рада и надокнада за рад, састав, као и друга питања од значаја за рад комисије одређују актом о образовању комисије. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер је предвиђено да се број чланова комисије, као и њен састав, одређују актом о образовању комисије, чиме се органу који доноси наведени акт дају преширока дискрециона овлашћења. Препорука је да се број чланова комисије и њен састав уреде законом.

Члан 65.

Одредбе овог члана односе се на проверу усклађености и давање сагласности на просторне и урбанистичке планове. Ставом 7. предвиђено је да ће у случају да комисија одлучи да нема основа за давање позитивног мишљења, односно утврди да план није усклађен са планом вишег реда, наложити носиоцу израде плана да поступи по изнетим примедбама и изврши исправку нацрта плана у року од 30 дана. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није предвиђено од када тече рок од 30 дана. Препорука је да се прецизира од када тече наведени рок.

Члан 74.

Одредбе овог члана односе се на урбанистички пројекат. Ставом 3. предвиђено је да се урбанистички пројекат може изградити на основу одлуке надлежног органа, у случају да не

постоји плански основ, а постоји јавни интерес. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није прецизирано на који начин се утврђује јавни интерес. Имајући у виду да наведена одредба представља изузетак од правила да се урбанистички пројекат израђује само када постоји плански основ, препорука је да се прецизира на који начин се утврђује јавни интерес.

Члан 78.

Одредбе овог члана односе се на пројекат препарцелације и парцелације. Ставом 5. предвиђено је да је за спровођење пројекта препарцелације, односно парцелације неопходна сагласност свих власника катастарских парцела на предложено решење, *осим у поступку експропријације за објекте за које се може утврдити јавни интерес*. Наведена одредба садржи ризик корупције који се тиче неусклађености са одредбама Закона о експропријацији. Наиме, према одредбама Закона о експропријацији, непокретности се могу експроприсати, или се својина на њима може ограничити *само у јавном интересу*, утврђеном на основу закона. Препорука је да се наведена одредба усклади са Законом о експропријацији, односно да се преформулише тако да се предвиди да се у поступку експропријације увек утврђује јавни интерес. Поред наведеног, нејасно је и зашто се као изузетак од правила предвиђа ситуација која се односи на објекте, када се пројекат препарцелације и парцелације израђује за катастарске парцеле, а не за објекте.

Ставом 7. прописано је да пројекат препарцелације и парцелације потврђује решењем надлежни орган *у року од 10 дана*. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није предвиђено од када тече наведени рок. Препорука је да се наведена одредба прецизира.

Ставом 9. прописано је да на решење заинтересована странка може поднети жалбу *у року од 15 дана* министарству надлежном за послове урбанизма. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није предвиђено од када тече наведени рок. Препорука је да се наведена одредба прецизира.

Члан 82.

Одредбе овог члана односе се на посебне случајеве формирања грађевинске парцеле. Ставом 2. предвиђено је да за постављање стубова трансформаторских станица и стубова електронских комуникација није потребно формирати грађевинску парцелу и да се као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту за наведене објекте *може* признати и уговор о закупу земљишта у приватној својини, закључен са власником земљишта. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер се њоме дају преширока дискрециона овлашћења органу који доноси одлуку да ли ће признати уговор о закупу као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту. Препорука је да се наведена одредба преформулише, тако да се спрече различита тумачења.

Члан 84.

Одредбе овог члана односе се на урбанистичко архитектонски конкурс. Ставом 2. предвиђено је да је конкурс скуп активности на припреми и обједињавању расписа и прикупљању и оцењивању ауторских решења за локације које су од значаја за јединице локалне самоуправе. Наведеном одредбом није прецизирано који орган је надлежан за расписивање конкурса, ко врши прикупљање и оцењивање ауторских решења, нити ко врши избор ауторског решења, што представља ризик корупције. Препорука је да се одредбе наведеног члана у овом смислу прецизирају.

Члан 86.

Одредбама овог члана предвиђено је да се урбана комасација спроводи на подручју за које је донет план генералне регулације, односно план детаљне регулације, као и да се у поступку комасације, постојеће катастарске парцеле у комасационом подручју преобликују ради

формирања и прерасподеле грађевинских парцела за изградњу у складу са важећим урбанистичким планом. Назив овог члана је *сврха урбане комасације*, а одредбама овог члана није утврђена њена сврха, што представља ризик корупције. Препорука је да се назив члана и његова садржина ускладе.

Члан 90.

Одредбе овог члана односе се на комасациону масу. Ставом 2. предвиђено је да се у комасациону масу, по правилу, уноси неизграђено грађевинско земљиште, парцеле изграђеног грађевинског земљишта које не испуњавају услове за формирање грађевинске парцеле, у складу са важећим урбанистичким планом, парцеле на којима се налазе саобраћајнице и друге путне површине које су предвиђене за укидање, а могуће је унети и парцеле изграђеног грађевинског земљишта на којима се налазе *објекти склони паду*. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер садржи појам *објекат склон паду*, који није дефинисан Нацртом закона и може се различито тумачити. Препорука је да се Нацртом закона овај појам дефинише, како би се спречила различита тумачења ове одредбе.

Ставом 4. предвиђено је да се у комасациону масу могу унети парцеле које задовољавају услове за формирање грађевинске парцеле у складу са важећим урбанистичким планом, као и парцеле на којима су изграђени објекти у складу са законом, или на којем се налазе трајни засади, уколико је то за спровођење комасације *неопходно*, а *могу се и искључити парцеле чије би уношење отежало или онемогућило поступак комасације*. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер се приликом одлучивања о уношењу парцела у комасациону масу процењује да ли је то *неопходно*, а одредбама Нацрта закона нису прецизирани услови за формирање комасационе масе. Такође, Нацртом закона нису прецизирани услови за искључење појединих парцела, већ је наведено да се могу искључити парцеле чије би уношење *отежало или онемогућило* поступак комасације, што се може различито тумачити. Препорука је да се Нацртом закона предвиде јасни услови за формирање комасационе масе и услови за искључење појединих парцела из комасационе масе.

Члан 92.

Одредбама овог члана предвиђено је да поступак комасације спроводи комисија за урбану комасацију, коју решењем образује Скупштина јединице локалне самоуправе, док Влада на предлог министра надлежног за урбанизам образује Републичку комисију за комасацију. Такође, одредбама овог члана прописан је број чланова комисије и њихов мандат. Наведене одредбе садрже ризик корупције, јер нису предвиђени критеријуми и поступак избора чланова комисије. Препорука је да се Нацртом закона уреди критеријуми и поступак избора чланова.

Члан 95.

Ставом 1. предвиђено је да је Комисија за комасацију од дана објављивања Одлуке о комасацији дужна да предузме све радње неопходне за припрему и израду Пројекта комасације. Наведена одредба садржи ризик корупције, који се тиче непостојања рока за израду Пројекта комасације. Препорука је да се рок за израду комасације уреди Нацртом закона.

Члан 96.

Одредбе овог члана односе се на правила прерасподеле и надокнаде у поступку урбане комасације. Ставом 1. предвиђено је да се прерасподела земљишта у Пројекту урбане комасације може вршити на основу критеријума унетих вредности, или критеријума унетих површина земљишта. Одредбама Нацрта закона није предвиђено у којим ситуацијама се примењује један, а у којим ситуацијама други критеријум, што представља ризик корупције. Препорука је да се одредбама Нацрта закона уреди када ће се примењивати један, а када други

критеријум за прерасподелу земљишта у Пројекту урбане комасације.

Члан 99.

Одредбама овог члана предвиђено је да ће министар надлежан за урбанизам и изградњу ближе прописати састав и начин рада Комисије за урбану комасацију, поступак доношења и садржину одлуке о спровођењу урбане комасације, поступак израде и садржину пројекта урбане комасације, садржину решења о урбаној комасацији и трошкове и обвезнике плаћања трошкова. Сматрамо да су наведеном одредбом дата преширока овлашћења надлежном министру, што представља ризик корупције. Препорука је да се састав комисије, поступак доношења и садржина одлуке о спровођењу урбане комасације, поступак израде и садржина пројекта урбане комасације, садржина решења о урбаној комасацији и то ко су обвезници плаћања трошкова комасације уреде Нацртом закона.

Члан 100.

Одредбе овог члана односе се на урбанистички уговор. Ставом 1. предвиђено је да када јединица локалне самоуправе, град, односно Град Београд, утврди да постоји *значај и интерес* за реализацију неке инвестиције, може се закључити урбанистички уговор. Одредбама Нацрта закона није предвиђено на који начин и на основу којих критеријума се утврђује значај и интерес за реализацију неке инвестиције. Препорука је да се Нацртом закона прецизирају начин и критеријуми којима се утврђује значај за реализацију неке инвестиције, како би се спречила различита тумачења закона.

Члан 105.

Одредбама овог члана дефинисана је тржишна вредност непокретности, па је тако утврђено да се тржишна вредност непокретности одређује ценом која би могла бити остварена у уобичајеном пословном промету у моменту на који се процена вредности односи (ефективни датум утврђивања вредности). Наведена одредба је нејасна и садржи изразе подложне тумачењу, као што је *уобичајени пословни промет*. Препорука је да се наведена одредба додатно прецизира, како би се спречила њена различита тумачења.

Члан 106.

Одредбе овог члана односе се на комисију за процену вредности непокретности. Ставом 2. предвиђено је да председник и чланови комисије морају поседовати стручне квалификације, искуство у утврђивању вредности непокретности и одговарајуће лиценце. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер нису прописани јасни услови за избор чланова комисије. Препорука је да се одредбама Нацрта закона уреде услови које чланови комисије треба да испуњавају.

Члан 109.

Одредбама овог члана прописано је да ће се критеријуми и начин испуњености услова за обављање службене процене непокретности, правила и технички стандарди у поступку процене вредности, вођење збирке купопродајних цена, прикупљање и објављивање оријентационих вредности непокретности ближе прописати *и за послове грађевинарства и урбанизма*. Наведена одредба је нејасна и претпоставка је да се наведеном одредбом даје овлашћење министру надлежном за послове грађевинарства и урбанизма да уреди наведена питања. На тај начин, дато је прешироко овлашћење надлежном министру и препорука је да се критеријуми и начин испуњености услова за обављање стручне процене непокретности уреде Нацртом закона.

Члан 122.

Одредбама овог члана утврђено је овлашћење министра надлежног за послове грађевинарства да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе подзаконски акт којим ће ближе уредити услове, поступак и начин за утврђивање елемената за обрачун накнаде за уређење грађевинског земљишта, а који обавезно садржи структуру трошкова, као и највише дозвољене износе накнаде. Сматрамо да су на овај начин министру дата преширока овлашћења и да је услове и поступак за утврђивање елемената за обрачун накнаде потребно уредити Нацртом закона.

Члан 124.

Одредбе овог члана односе се на отуђење и давање у закуп грађевинског земљишта у јавној својини. Ставом 9. предвиђен је изузетак од правила да се грађевинско земљиште даје у закуп или отуђује уз накнаду, па је тако предвиђено да јединица локалне самоуправе може отуђити, или дати у закуп грађевинско земљиште по цени, односно закупнини која је мања од тржишне цене односно закупнине, или отуђити, или дати у закуп грађевинско земљиште без накнаде, уз претходно прибављену сагласност Владе. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није прописано на основу којих критеријума се доноси одлука о давању у закуп или отуђењу земљишта по цени која је мања од тржишне, односно без накнаде. Препорука је да се наведена одредба прецизира, како би се спречиле злоупотребе приликом давања у закуп и отуђења земљишта.

Ставом 11. предвиђено је да Република Србија, односно аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, могу отуђити или дати у закуп грађевинско земљиште по цени, односно закупнини која је мања од тржишне цене, односно закупнине, или отуђити или дати у закуп без накнаде, *када се ради о испуњавању уговорних обавеза насталих до дана ступања на снагу овог закона, по основу уговора у коме је Република Србија једна од уговорних страна, када се ради о реализацији пројекта од значаја за Републику Србију*, или када се ради о међусобном располагању између власника грађевинског земљишта у јавној својини, а да ближе услове, начин и поступак отуђења, или давања у закуп грађевинског земљишта, прописује Влада. Имајући у виду да је наведеном одредбом утврђен изузетак од правила да се земљиште даје у закуп и отуђује уз накнаду, морају се прецизирати услови за доношење такве одлуке, како би се спречила различита тумачења закона. Такође, сматрамо да услове, начин и поступак отуђења или давања у закуп грађевинског земљишта треба уредити Нацртом закона.

Члан 132.

Одредбе овог члана односе се на конверзију земљишта у право својине уз накнаду. Ставом 1. предвиђено је да грађевинско земљиште у државној, односно јавној својини, које је било део имовине на коме су носиоци права коришћења била или јесу привредна друштва и друга правна лица на која су се примењивале одредбе закона којима се уређује приватизација, стечајни и извршни поступак, може бити предмет претварања права коришћења у право својине уз накнаду, као и да накнада представља износ од 80% тржишне вредности грађевинског земљишта у моменту подношења захтева, обрачунате у складу с прописима којима се уређује порез на имовину. Образложење Нацрта закона не пружа објашњење на који начин је утврђена висина накнаде за конверзију и нејасно је зашто накнада представља баш 80% тржишне вредности непокретности.

Члан 133.

Ставом 1. предвиђено је да се право коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту у државној својини, које је стечено ради изградње, у складу са раније важећим законима којима је било уређено грађевинско земљиште до 13. маја 2003. године, или на основу одлуке

надлежног органа, може претворити у право својине, уз накнаду која представља 80% тржишне вредности грађевинског земљишта у моменту подношења захтева, обрачунате у складу с прописима којима се уређује порез на имовину. Слично примедби из претходног члана, нејасно је зашто накнада представља 80% тржишне вредности непокретности.

Члан 135.

Одредбама овог члана предвиђено је да лице из чл. 132. и 133, које није задовољно износом накнаде обрачунате у складу с тим члановима, може, у посебном судском поступку доказивати да су *трошкови прибављања права коришћења грађевинског земљишта износили више од 20% од тржишне вредности грађевинског земљишта* у моменту подношења захтева, обрачунате у складу с прописима којима се уређује порез на имовину. Наведеном одредбом је заправо појашњено да умањење од 20% представља трошкове прибављања права коришћења грађевинског земљишта. Нејасно је зашто се попуст одобрава лицима из члана 132. Нацрта закона, када за прибављање грађевинског земљишта нису имала трошкове. Препорука је да се наведена одредба прецизира.

Ставом 4. предвиђено је да лице на које се преноси право коришћења има обавезу да покрене поступак за претварање права коришћења у право својине у року који не може бити дужи од 15 дана. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није прописано од када тече рок од 15 дана, Препорука је да се одредба прецизира на тај начин што ће се навести од када почиње да тече рок од 15 дана.

Члан 176.

Одредбама овог члана предвиђено је да министар надлежан за послове урбанизма, односно грађевинарства *може* да изда локацијску и грађевинску дозволу за објекте *од значаја за Републику Србију*, уколико плански документ на основу кога се издаје локацијска дозвола није донет у року који је прописан одлуком о приступању изради плана, а на основу плана вишег реда, правила струке и у складу са техничким прописима, стандардима и нормативима за ту врсту објеката. Ова одредба садржи ризик корупције, јер није прецизирано који су објекти од значаја за Републику Србију, па се на овај начин надлежном министру дају преширока дискрециона овлашћења.

Члан 182.

Одредбе овог члана односе се на пријем захтева за издавање грађевинске дозволе. Ставом 3. предвиђено је да је надлежни носилац јавних овлашћења обавезан да координатору пројекта достави услове из става 1. овог члана у року од 8 дана од дана подношења уредног захтева, док је ставом 4. предвиђено да координатор пројекта има овлашћење да предузме казнене мере против носиоца јавних овлашћења уколико у прописаном року не достави податке. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није прописано које конкретно казнене мере може предузети координатор пројекта. Препорука је да се Нацртом закона детаљније предвиди о којим казним мерама је реч, или да се упути на пропис којим је наведено питање регулисано.

Члан 192.

Одредбе овог члана односе се на достављање грађевинске дозволе. Ставом 2. прописано је да у ситуацији када је против коначног и извршног решења о грађевинској дозволи и пријави радова покренут управни спор, инвеститор може приступити грађењу, на сопствени ризик и одговорност, док је ставом 3. предвиђено да, инвеститор, против чијег је решења покренут

управни спор и из тог разлога не започне са грађењем објекта до правоснажности решења, има право да у судском поступку покрене захтев за накнаду штете и изгубљену добит. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер се њоме заправо штите интереси инвеститора, што је у супротности са јавним интересом. Препорука је да се наведене одредбе бришу.

Члан 194.

Одредбе овог члана односе се на рок важења грађевинске дозволе. Грађевинска дозвола престаје да важи ако се у року од пет година од дана правноснажности решења којим је издата грађевинска дозвола не изда употребна дозвола, осим за *објекте од значаја за Републику и породичне стамбене зграде* које инвеститор гради ради решавања својих стамбених потреба. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није прецизирано који су објекти *од значаја за Републику и породичне стамбене зграде*. Препорука је да се одредбама Нацрта закона дефинише који су објекти од значаја за Републику и породичне стамбене зграде, како би се спречила различита тумачења одредаба закона.

Члан 199.

Одредбе овог члана односе се на посебне случајеве грађења, односно извођења радова без прибављене грађевинске дозволе. Ставом 1. прописано је да се грађењу *објекта*, односно извођењу *појединих радова* може приступити и без претходно прибављене грађевинске дозволе, ако се објекат гради непосредно пред наступање, или за време елементарних непогода, као и ради отклањања штетних последица од тих непогода, непосредно после њиховог наступања, у случају хаварије на енергетским објектима, или телекомуникационим системима, као и у случају рата, или непосредне ратне опасности. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер није прецизирано која врста објекта се може градити у наведеној ситуацији и није прописано који се радови могу изводити. Препорука је да се у том смислу ова одредба прецизира, како би се избегла њена различита тумачења.

Члан 210.

Одредбе овог члана односе се на стручни надзор. Ставом 4. прописано је да у вршењу стручног надзора на објекту не могу да учествују лица која су запослена у органу управе који доноси решења за потребе тог пројекта и лица која врше инспекцијски надзор на том објекту, запослена у установи која издаје техничке и друге услове за израду тог пројекта, била одговорни пројектант за тај објекат, именована да буду одговорни извођач радова на том објекту, запослена у привредном друштву, или другом правном лицу које је извођач радова на том објекту. Сматрамо да је потребно предвидети да у вршењу стручног надзора поред наведених лица не могу учествовати ни повезана лица и одредбама Нацрта закона дефинисати која лица се сматрају повезаним лицима у смислу Нацрта закона.

Члан 213.

Одредбе овог члана односе се на комисију за технички преглед објекта. Ставом 3. прописано је да у вршењу техничког прегледа не могу да учествују лица која су: именована за вршење стручног надзора на том објекту, запослена у органу управе који доноси решења за потребе тог пројекта и лица која врше инспекцијски надзор на том објекту, запослена у установи која издаје техничке и друге услове за израду тог пројекта, била одговорни пројектанти за тај објекат, именована да буду одговорни извођач радова на том објекту и запослена у привредном друштву, или другом правном лицу које је извођач радова на том објекту. Сматрамо да је потребно предвидети да у вршењу техничког прегледа поред наведених лица не могу учествовати ни повезана лица са овим лицима и одредбама Нацрта закона дефинисати која ће се лица сматрати

повезаним лицима у смислу одредаба Нацрта закона.

Члан 215.

Одредбе овог члана односе се на издавање употребне дозволе. Ставом 4. предвиђено је да је објекат подобан за употребу ако је изграђен у складу са грађевинском дозволом и техничком документацијом на основу које се објекат градио, ако је у саставу документације поседује два записника сачињена од стране грађевинског инспектора о усаглашености изведених радова на темељима и кровној конструкцији са главним пројектом, обезбеђен доказ о квалитету изведених радова, односно уграђеног материјала, инсталација и опреме, издат од стране овлашћених организација, извршено геодетско снимање објекта и ако су испуњени *други прописани услови*. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер услови за издавање употребне дозволе нису набројани исцрпно, већ је наведено и ако су испуњени *други прописани услови*. Препорука је да се Нацртом закона наведу сви потребни услови.

Ставом 11. прописано је да се, изузетно, објекат може користити и без издате употребне дозволе, ако у року од 60 дана од дана формирања комисије за технички преглед објекта надлежни орган није издао употребну дозволу, нити је решењем одбио издавање употребне дозволе. Наведена одредба садржи ризик корупције, јер се њоме омогућавају потенцијалне злоупотребе које могу довести до тога да се објекти који нису подобни за употребу користе након истека рока од 60 дана. Препорука је да се наведена одредба брише.

Чл. 253.-260.

Одредбе наведених чланова односе се на Канцеларију за брзе одговоре, основану Уредбом Владе (Сл. гласник РС, бр. 46/13). Мишљења смо да оснивање Канцеларије за брзе одговоре, као службе Владе, не представља законску регулативу, па сматрамо да треба размотрити брисање чл. 253.-260. Нацрта закона.

Члан 261.

Одредбама овог члана предвиђено је да је надлежни министар овлашћен да донесе чак 24 подзаконска акта, поред већ предвиђених подзаконских аката које треба да усвоје Влада, јединице локалне самоуправе и надлежни министар, а да није предвиђен рок за њихово доношење. Наведена одредба представља ризик корупције, с обзиром да без подзаконских аката Нацрт закона неће моћи да се примењује, па је препорука да се предлози подзаконских аката припреме истовремено са Нацртом закона.

III Закључак

Нацрт закона садржи бројне ризике корупције који се, између осталог, односе на непрецизне одредбе, нејасне појмове, коришћење недефинисаних појмова, преширока дискрециона овлашћења, непостојање рока за усвајање подзаконских аката, непостојање критеријума, услова и поступка и промовисање појединачних интереса.

Основни недостатак Нацрта закона представља чињеница да је у више случајева предвиђено усвајање подзаконских аката Владе, надлежног министра и локалних самоуправа, а да нису предвиђени рокови за њихово усвајање, чиме се доводи у питање примена целог закона. Препорука је да се предлози подзаконских аката припреме истовремено са Нацртом закона.

Нацртом закона потребно је и прецизирати поједине одредбе, тако да се спрече различита тумачења и отклоне сви ризици корупције у појединостима.